

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 10

Ročník XI

Říjen 2005

Tady jsem

Nemoci a neduhy nás provázejí životem jako voda a vzduch, utrpení, bolest i smrt jsou jeho trvalou součástí. Hledáme nejrůznější cesty, jak této bolesti ulevit, jak ji ze svého života odstranit a jen neradi uznáváme, že naše síly na to nestačí.

Potřebujeme uzdravení, uzdravení bolestí duše i těla, ale především uzdravení naší víry, uzdravení srdce, aby bylo připraveno vždy říci Pánu "tady jsem". Pánu, který na nás volá, koho ještě hledáš? Jsem tu já, čekám na tebe, jsem tu s tebou a pro tebe a ty o mně nevíš? Tak dlouho se mnou chodíš a nic jsi nepochopil?

K našemu uzdravení chybí jedno: dát se Kristu cele, takoví, jací jsme, bez výhrad a pochybností, se srdcem připraveným přijmout uzdravující sílu jeho lásky. Je to málo nebo mnoho? Je to ale to jediné, čeho je nám opravdu zapotřebí.

*Večer modlitby za uzdravení - P. Peter James Ashton OFM
kostel Panny Marie Sněžné, 14. 9. 2005
připravil J. J. Outrata*

Z FARNOSTI

Otec Michal slaví sedmdesátiny

Milý otče Michale,

Ty sám víš nejlépe, zda 70 let je dost dlouhá doba k poznání a naplnění smyslu lidského života. Rozhodl ses pro cestu zodpovědnou a nesnadnou a ani my farníci Ti ji příliš nedovedeme ulehčit.

Přesto Ti upřímně přejeme Boží požehnání, zdraví a sílu a také hlavně hodně trpělivosti s námi!

***"Ať žehná ti Pán, ať chrání tě Pán,
ať obrátí se k tobě a je ti milostiv.
Ať rozjasní svou tvář a pokoj svůj ti dá,
ať láskou svou a milostí tě naplní!"***

(Požehnání bratru Lvovi)

farníci od Panny Marie Sněžné

Sdělení faráře

Na čtená přání farníků bude zasedání farní rady 25. října 2005 veřejné. Vysloveně pastorační otázky bude řešit farář se spolupracovníky, ostatní činnost ve farnosti bude projednávána na veřejném zasedání.

Každý farník má právo týden předem písemně podat návrh k zařazení do jednání (do schránky u kanceláře fary). Během jednání lze podat písemné příspěvky, které mohou být podle možnosti případně projednány hned, či odloženy do příštího zasedání. Jednání bude časově omezeno na max. 1,5 hod. + 0,5 hod. diskuse. Aby mohl být dodržen čas jednání, je nutné, aby jednali pouze zástupci farnosti (členové rady); ostatní se mohou přihlásit v závěrečné diskusi.

Členové farní rady budou postupně obměňováni doplňovacími volbami, aby byla zajištěna kontinuita směřování farnosti.

Doufáme, že toto řešení umožní otevřenější komunikaci mezi farníky a přivede nové spolupracovníky, aby odpovědnost nebyla jen na několika stále stejných lidech.

Uvítám, když také dospějeme k účinnější spolupráci mezi různými skupinami, např. mezi farností a sekulárními františkány, i k živější účasti bratří 1. řádu (OFM) na dění ve farnosti. Doposud rekolekce pořádané farností byly většinou přehlíženy od „terciářů“ (sekulárních františkánů) a naopak.

br. Michal

Na náboženství je možno přihlásit děti na faře, výuka začíná od října.

Prosme za sebe navzájem

Vyprošujme modlitbou uzdravení vážně nemocného vnuka našich přátel.

Uzdravení сына maminky z úterního setkávání seniorů.

Františkánská burza

Přijímáme různé drobné věci, předměty, všechno, co druhým může udělat ještě radost nebo to budou ještě moci použít (**kromě ošacení, obuvi a knih**).

Věci budeme přijímat zdarma a nabízet za minimální cenu. Výtěžek bude pro sociálně slabé rodiny.

Kde? **Klub u Panny Marie Sněžné** (vchod z Františkánské zahrady)

Shromážd'ování věcí: **pátek 30. 9. 15-18 hod.**

sobota 1. 10. 10-12 hod.

Prodej: **sobota 1. 10. 10-18 hod.**

neděle 2. 10. 10-18 hod.

DNES ODPOVÍDÁ

Otče Michale, 70 let života – je to hodně nebo málo?

Gaudeamus igitur juvenes dum sumus

Jsou léta, která běží (a to rychle, čili prchají) a jsou minuty, které se vlekou. Hodiny letí a promarněnou hodinu už nedohoníš.

Odpovědnost za čas hlásá nápis na ciferníku v klášteře: „DUM TEMPUS HABEMUS, OPEREMUR BONUM“. (Konejme dobro, dokud máme čas.)

Když je člověku 5 nebo 10, tak se mu zdá, že 70 je hodně; když je mu 50, tak je 70 daleko; když je mu 70, tak 50 bylo včera.

Podle br. Stanislava Juříka (dožil 96) jsou padesátníci pionýři, šedesátníci svazáci a v osmdesáti se začíná stárnout.

Jeden čínský malíř (více než v devadesáti letech) si postěžoval: „Teď musím umřít, když už jsem se naučil trochu malovat!“

Tak nevím, spíše je to hodně málo, co jsem udělal.

(bratr Michal)

Odpust', Pane, kdykoli v modlitbě přemítám o něčem jiném než o tobě.

Miluji-li svět, raduji se z věcí světa. Cokoli miluji, o tom rád mluvím a slyším.

Ale blahoslavený člověk, který pro tebe, Pane, dovolí, aby odešlo všechno, co je stvořené a vyloučí od sebe všechny věci pozemské.

(Tomáš Akvinský)

CO NÁS ZAUJALO

Archandělé

V Matoušově evangeliu Ježíš svým učedníkům říká: “Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce“ (Mt 18,10). Maličkými se nemyslí jen děti, nýbrž také neznámí, prostí lidé v křesťanské obci. Ježíš říká, že všichni tito malí, opovrhovaní lidé, mají svého anděla, který pohlíží na Boží tvář.

Jelikož jsme v měsíci září oslavili mimo jiné i svátek svatého Michaela, ráda bych napsala pár řádek o andělech: Michaelovi, který za nás bojuje, Rafaelovi, který léčí a Gabrielovi, který přislubuje .

„Mí-ka-él“ znamená: „Kdo je jako Bůh?“ Skrze archanděla Michaela se rozhodne o mém postoji k Bohu. Připomíná mi, že nic nesmím klást na místo Boha. Odedávna je Michael považován za anděla, který za nás bojuje. Je to odvážný bojovník ve věcech Božích. Bdí nad tím, aby v naší duši vládl Bůh, a ne satan, aby naše srdce lnulo k Bohu a nedalo se oslnit pozemským světem. Michael tedy zaštiťuje panování Boha v nás. Jen když v nás bude vládnout Bůh, staneme se skutečnými lidmi. Michael není žádný líbezný andílek, nýbrž anděl plný síly. A onu sílu sesílá Bůh každému člověku, aby nemohl být přemožen mocnostmi tohoto světa. Je to úžasná zvěst. Po svém boku máme anděla, který za nás bojuje. Zastává se nás, když proti nám lidé útočí, ale i tehdy, když bojujeme sami se sebou. Zasazuje se především za bezmocné a slabé a za děti. Když poraněné lidi odkážeme na Michaela, získají odstup od svých ran. Začnou vzhlížet k síle, kterou jim po boku postavil Bůh. Jestliže si představí, že spolu s nimi zápasí archanděl Michael, pak se přes všechnu dosavadní marnost nevzdají, nýbrž odváží se boje, jemuž se dosud vyhýbali. V archandělu Michaelovi se budou cítit zvláštním způsobem ukryti a chráněni. Michael ukazuje na síly, které dřímají v naší duši a skrze důvěru v anděla se v nás probouzejí.

Rafael znamená: “Bůh léčí“. Rafael není jen andělem, který léčí např. nějakou nemoc, ale který umožňuje „léčivé“ vztahy. Uvede nás do umění milovat. Ať už jde o jakoukoli formu lásky. Rodičovskou, manželskou. Ztroskotá-li nějaký vztah, pak je třeba se obrátit na anděla, který nám pomůže.

Gabriel je třetí anděl, jehož jméno znamená: „Síla Boží anebo hrdina Boží.“ V situacích, které jsou bezvýchodné, slibuje anděl Gabriel dítě, nový počátek. Na Gabriela se tudíž leckdy pohlíží jako na ženského archanděla, který pečuje o zdar zrození. Nad zrozením každého dítěte bdí anděl. Zrození neznamená ale jen narození jako počátek života. Aby náš život zůstal skutečně živoucí, musíme se rodit opětovně. Krize, která oťrese vším, co jsme dosud

vybudovali, může být šancí takového znovuzrození. V dobách krizí, beznaděje bychom měli vyhlížet Gabriela. Ať je zpracování naší minulosti jakkoliv důležité, právě tak důležité je, abychom se uměli zadívat dopředu. Gabriel není jen anděl, který slibuje, nýbrž je také tím, kdo vysvětluje. Gabriel vykládá naše vidění. Ozřejmuje nám, co tušíme ve svých srdcích. Náš život se zdaří jen tehdy, když si jej správně vyložíme. Svůj život můžeme zvládnout jen tehdy, rozumíme-li tomu, co vidíme uvnitř.

Anděl může existovat i v nás samých. Často ani nevíme, odkud takový anděl přichází. Někdy je to člověk, jenž s námi zalomcuje a otevře nám oči, který nám daruje něco, co nás opravdu posílí. Ukazuje nám, že naše cesta pokračuje.

Zpracovala Helena Podlahová

Odpuštění

1. Falešná očekávání

Když máme vzhledem k druhým nereálná, nebo přehnaná očekávání, tak nás lidé snadno zraní a zklamou. Někteří lidé třeba touží, aby jejich manžel nebo manželka, kněz nebo přátelé naplnili každou jejich potřebu. Ale naše duše je na své nejhlubší úrovni stvořena tak, aby našla svoje bezpečí v Bohu, nikoli v člověku.

Když se všemohoucí Bůh skutečně stane naším bezpečím, tak z našeho vědomí vytéká pokoj Jeho lásky. Jako lidé, kteří skládáme svoji důvěru v Boha, můžeme pak žít spokojeně i s nedokonalými lidmi okolo nás. Naopak sama naše přehnaná očekávání vůči lidem mohou udusit jakékoliv potěšení z mezilidských vztahů.

Předpokládejme tedy, že místo toho, abychom zatěžovali druhé lidi našimi nereálnými očekáváními, budeme se jednoduše učit si jich cenit pro ně samé a nebudeme k tomu připojovat žádné podmínky. Začněme tím, že budeme k rodině a přátelům přistupovat s vděčností za to, co dělají, místo toho, že bychom se zabývali zklamáním z toho, v čem selhali.

Dejme tomu, že manžel, místo toho aby očekával od své manželky každý večer teplou večeři, by se naučil oceňovat to, co je mu schopna nabídnout. Potom místo svých neúspěšných očekávání a nepříjemných narážek na její neschopnost by radostně oceňoval každé jídlo, které mu připravila.

Já vím, že my muži máme rádi zaběhané pořádky, ale manželka nemá ve skutečnosti žádnou povinnost vařit námi požadovaná jídla, nebo vést domácnost tak, jak bychom my chtěli! Ty sis jí nevzal, aby byla tvoje hospodyně, ale abyste byli jedno tělo!

Nebo si představme manžela, který dlouho a únavně pracuje. Nicméně jeho manželka očekává, že manžel po příchodu domů s ní bude doma pracovat další

hodiny, nebo že s ní půjde nakupovat, nebo bude pozorně naslouchat jejím problémům. Co kdyby ho ale ve dveřích přivítala a upřímně mu poděkovala za každodenní práci v zaměstnání a péči o potřeby rodiny? A protože ho přece miluje, tak by mu mohla připravit i jeho oblíbené jídlo.

Vidíš, očekávání může vypadat jako legitimní stránka vztahu, ale může zapřítčinit, že budeme zklamáni, když se druhí zachovají tak, jak si my nepřejeme. Zním situace ze své minulosti, kde mě má očekávání doslova oslepila vůči snahám, které v můj prospěch činila druhá osoba. Ona se ve skutečnosti pokoušela zlepšit v oblasti, na kterou jsem byl zaměřen, ale já jsem zrovna očekával něco jiného! Měl jsem být vděčný a povzbudivý, ale já jsem to vůbec nevnímal!

Dnes také hovořím o problémech a očekáváních od těch, kdo jsou mi blízko, ale váha mých očekávání není na jiných, ale na mě, takže se snažím být jako Kristus citlivý na ty, kteří jsou okolo mě. A tak už si cením jedinečnosti druhých a upřímně děkuji Bohu za to, že obohatili můj život. *(Pokračování)*

Autor: Francis Frangipane. S laskavým dovolením překladatele Otto Rusnoka ve zkrácené verzi přepsala Eva Petrusová.

Přehled tisku

Opět jsme dostali na adresu redakce tlustou obálku plnou okopírovaných článků z novin. Stejně jako posledně články pocházejí z různých novin (včetně např. Katolického týdeníku). Uvedeme názvy jen některých statí: „Novela zákona o církvích“, „USA: Bostonský arcibiskup prodává arcibiskupský palác“, „Ad: Jednání o navrácení církevního majetku“, „Řády a kongregace získaly majetek, k němuž měly v Rakousku-Uhersku pouze užívací právo“, „Církev se soudí o atraktivní Františkánskou zahradu“, „Kardinál Vlk o šikaně státu prý nemluvil“, „Vlk versus Klaus“, „Kardinál chce zvláštní zacházení“, „Nepromluvíš křivého svědectví“, „Vlk: je to útok na církev“, „Mráz přichází z arcibiskupství“, „Kardinál Vlk na Velehradě zaútočil na Dostála“.

Co vede člověka – našeho anonymního "dodavatele", ke shromažďování takových článků? Co mají výstřižky společného? Jedná se o témata, která ukazují církev v nepřítli lichotivém světle a není nám nijak příjemné, když o nich čteme. Můžeme zabránit publikaci podobných názorů? Nejjednodušší by bylo je zakázat, ale to nemůžeme – církevní cenzura na světské spisovatele již nefunguje. Těžko jim úplně zabráníme, ale můžeme je alespoň trochu omezit, pokud nebudeme před problémy v našem církevním společenství zavírat oči a nebudeme se snažit nepřijemné pravdy „zamést pod koberec“, odkud je nějaký zvidaný novinář vymete. Musíme se snažit „být městem na hoře ležícím a domem ze skla“, jak řekl kardinál Vlk.

František Jirsa

Nejen o křesťanech v Izraeli

Beseda s Peterem Ashtonem OFM, Klub 13. září 2005

Beseda s františkánem Peterem Ashtonem na téma Křesťanská komunita v Izraeli a vnitřní modlitba za uzdravení začala možná pro některé účastníky překvapivě. Nejprve jsme se totiž dozvěděli, jak vypadá pastorec v Jaffě, působišti bratra Petera, a jeho služba přistěhovalcům z Filipín a jiným lidem v nouzi a neštěstí – „zlomeným lidem“. Obraz země, v níž se tato misie odehrává, Izraele se všemi jeho problémy a bolestmi, a života křesťanů v něm, vyvstával jen pozvolna.

Země Izrael, Svatá země prožila v minulosti hodně utrpení. Mnohá utrpení zažívá dnes. A možná ještě větší utrpení ji čekají v budoucnosti. Perspektiva to není zrovna optimistická. Peter Ashton několikrát opakoval, že situace v Izraeli je nesmírně složitá a může se oprávněně zdát bezvýchodná. A protože lidé mají neodbytný sklon zjednodušovat a zaujímat k věci „jednoznačná“ stanoviska, varoval před hledáním „správného postoje“ k situaci ve Svaté zemi. Co je v této situaci důležité, je umět zachovat neutralitu – ne lhostejnou, neangažovanou, ale nestrannou a otevřenou v lásce na všechny strany.

Jaký je ale život křesťanů v dnešním Izraeli? K Ježíši se v Izraeli dnes hlásí jednak příslušníci různých křesťanských církví: nejvíce pravoslavní, hlavně vlivem stále probíhajícího přistěhovalectví z Ruska, ale také různé evangelické denominace, a v poměrně malé míře katolíci. Hebrejsky mluvících katolíků je v Izraeli několik set. Není to mnoho – situaci jim ztěžuje přístup církevního vedení, které odmítá možnost, že by si s sebou mohli přinést svou židovskou tradici, a nabízí jedinou možnost, „asimilaci“.

Daleko více Židů, kteří uvěřili Kristu, se hlásí k evangelickým církvím nebo hledá vlastní cestu a návrat k samým kořenům křesťanství, k církvi, jaká byla v počátcích, dříve než se stala mocnou a celosvětovou organizací. K této cestě bratr Peter poznamenal, že „vracet se ke kořenům“ by nemělo znamenat zcela opomíjet kmen, který z těch kořenů vyrostl. V mnoha těchto mesiánských Židech stále působí velké problémy historie křesťanských církví s jejich antisemitismem, který vlastně překonaly teprve docela nedávno.

Některá společenství mesiánských Židů jsou duchovně nesmírně živá, v Tel Avivu se věnují například práci s drogově závislými nebo s prostitutkami. Právě takovou formu pastorec volil Ježíš...

Úkolem misie v Izraeli není „obracení Židů“. Židovský národ zůstává nositelem zaslíbení, a má své nezastupitelné místo v plánu spásy. Stejně tak ale platí to, co před téměř dvěma tisíci lety v Joppe, právě tam, kde dnes působí bratr Peter Ashton, řekl apoštol Petr: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu

nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech.“ (Sk 10,34-36) *Filip Outrata*

CHARITA

Farní charita u kostela Panny Marie Sněžné nabízí:

- 1) **Projekt Máří** podpořený MČ Praha 1 - **pomoc ženám bez domova**. Zájemkyně o konzultace a pomoc se mohou hlásit každou středu v kanceláři fary od 10 do 12 hod. a od 14 do 17 hod.
- 2) Prostřednictvím dobrovolných asistentů **nabízí pomoc postiženým a seniorům**, kteří již nejsou schopni vlastními silami zvládat péči o sebe a svou domácnost.

Konkrétní informace a poskytování služby lze domluvit osobně každou středu v kanceláři fary od 10 do 13 hod. nebo od 14 do 17 hod.

DOPORUČUJEME

Studenti KTF UK, Thákurova 3, Praha 6, uč. č. 1053 pořádají diskusní setkání: 17. 10. v 19:00 **Je potřeba dalšího církevního koncilu?** Dr. Jiří Kašný Th. D.

3. 11. v 19:00 **Rodina v moderním světě**. PhDr. Mgr. Jeroným Klímeš PhD. Cílem není, aby jeden názor vítězil nad druhým, ale aby se v bohatosti názorů obohatil každý. (<http://snem.cirkev.cz>, www.klimes.mysteria.cz)

Seminář biblické modlitby (prohloubení osobního vztahu k Bohu skrze slovo Písma) – 19. 10. od 19:30 do 20:30 (a každou středu až do 14. 12. 2005) – seminář povede P. ThDr. Michael Slavík, Pastorační středisko sv. Vojtěcha.

UKŽ pořádá přednášky:

1. přednášku z cyklu **Ženská spiritualita** – 19. 10. 2005 v 18:00 h. – Velké ženy křesťanské tradice: světice a jejich atributy, Prof. Jan Royt. Katolická teologická fakulta, Thákurova 3, Praha 6, učebna č. 1053 (ve spolupráci s ČKA).

Rogersovský přístup v psychologii aneb naslouchání v naší poradně – 22. 10. v 10 hod., PhDr. Vendula Junková. Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, P6.

Večerní evangelizační škola. Je to roční evangelizační kurz, jehož cílem je "Naučit se dohovít o Bohu, víře a církvi s druhými lidmi". Začíná se 11. 10. v 17 hod. v dominikánském klášteře u kostela sv. Jiljí v Praze, Husova 8.

Informace rádi podají (a přihlášky přijímají) na e-mailu fara@jilji.op.cz nebo si lze něco přečíst na www.misie.op.cz.

MYŠLENKY

Teprve způsob, jak nějakou věc užíváme, dělá ji dobrou nebo špatnou.

Neumět se rozhněvat správným způsobem není žádnou ctností, spíše je ochablostí, lhostejností a leností.

Ztráta víry v Boha není jednorázová záležitost. Je výslednicí předchozích drobných nevěrností a nedůsledností.

Bůh dopouští, ale neopouští. Nedovolí, aby nás utrpení zcela zlomilo.

You don't have to worry about eyestrain from looking on the brighter side of the life.

Nemusíš se bát oční bolesti z oslnění, když se díváš na tu jasnější stránku života.

Mnohý člověk nemá žádné hříchy jenom proto, že má tak slabou paměť.

Na podzim mi uletěl drak (asi do teplých krajín).

Boha milujeme skrze lidi, nebo ho nemilujeme vůbec.

Duchovní jednohubky Maxe Kašparů:

"Varujme se duchovního extremismu, jehož zbraněmi jsou mimo jiné nekritická láska a nelaskavá kritika. Jeho stoupenci trpí také barvoslepotou tupozrakostí, která rozezná jen černou od bílé, křivé vidí rovně a rovně nakřivo."

V životě nelze jen lpět na abstraktních zásadách, vždyť správné rozhodnutí a prosazování pravdy jsou vždy zcela konkrétní.

Myšlenky vybírá a zasílá Charles Tvrzník

HUMOR

Malíř vymaloval kostel a pan farář se zálibou pozoruje dokončené dílo.

Najednou ustrne: „Vy jste namaloval andělovi na ruce šest prstů!

Už jste někdy viděl anděla se šesti prsty?!“

„A vy jste snad viděl anděla s pěti prsty?“ odseknul malíř.

K ROKU EUCHARISTIE

Jako každý rok i letos se konala Katolická charismatická konference. Probíhala od 20. do 24. 7. 2005 v Českých Budějovicích. Protože prázdniny trávíme nedaleko a je to město v mém rodném kraji, byla to lákavá nabídka. Motem konference bylo: „Poznali ho při lámání chleba.“ (Lk 24, 13-35). Co ještě více přitahovalo, byl velmi zajímavý program přednášek, doprovodné akce a nechyběla samozřejmě mše svatá, modlitby s písněmi, přímluvy, krátká zamyšlení. Letošním hostem byl italský františkán–kapucín P. Raniero Cantalamessa Th.D., který měl tři přednášky na téma „Život jako eucharistie“. P. Raniero se snažil 1500 návštěvníkům konference vysvětlit nebo spíše napomoci, jak plněji prožívat mši svatou. Nejvíce mě mimo jiné zaujala ta část přednášky, kdy novým způsobem (alespoň pro mě) byla vysvětlována slova konsekrace (proměňování). Říkal: „Jestliže konsekrační slova pronáší Ježíš, hlava spojená nerozlučně s tělem, kterým je církev, může je pronášet každý z nás, neboť „já“ jsem malou částí těla, tj. církve. P. Raniero celé velké společenství ve sportovní hale vyzval, abychom se postavili směrem do středu. Potom jsme každý za sebe opakoval Ježíšova slova: „Vezměte, jezte, toto je mé tělo.“ Nebylo to snadné, pokud slova byla vyslovována upřímně. Neboť jako Ježíš se vydával, tak každý z nás nabízel sebe, svůj čas druhým lidem, kteří stáli v kruhu naproti mně. A tak to je při každém slavení mše. Přinášíme v oběť to, co jsme obdrželi darem od Pána. Takže eucharistické proměňování má dosah nejen církevní (svátostný), ale i osobní. A to je pro mě velké obohacení.

I když jsme zde byli s manželem vlastně necelé dva dny, vnímali jsme tento prostor i čas naplněný Boží přítomností tak intenzivně, že jsme se stali jeho součástí. Byly to opravdu dva dny plně prožité, ze kterých stále čerpám.

Mohu doporučit každému, kdo chce trochu prohloubit své „duchovno“, aby využil této nabídky příští prázdniny. O termínu bude zpravodaj určitě informovat.

L. Jirsová

Karmelitánské nakladatelství vydalo již několik knih od Raniera Cantalamessy: Eucharistie – naše posvěcení, Pod vládou Kristovou, a další.

Snažíme se, aby ve zpravodaji Sněženka farní bylo co nejvíce informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis prožité události někoho osloví a příště přijde a zúčastní se také.

Prosíme napište např. o farních táborech a jiných akcích.

Děkujeme.

redakce

PRO DĚTI A RODIČE

Nazdárek, děti,

je říjen, a zrovna v říjnu má svatý František svátek! Víte kdy? Nepovím, zkuste to zjistit sami.

Také tentokrát vám přináším povídání o svatém Františkovi, možná, že zrovna to nejznámější.

Vyprávění šesté:

FRANTIŠEK A VLK

FRANTIŠEK MILOVAL ZVÍŘATA, NAZÝVAL JE SVÝMI BRATRY.

VE MĚSTĚ GUBBIO ŽIL UKRUTNÝ VLK, KTERÝ NAPADAL NEJEN ZVÍŘATA, ALE I LIDI.

FRANTIŠEK VYŠEL VLKOVI NAPROTI A PŘÍSNĚ NA NĚJ PROMLUVLIL:

„BRATŘE VLKU, UDĚLAL JSI MNOHO ZLÉHO, ALE JÁ CHCI NASTOLIT POKOJ. NEBUDEŠ UŽ NIKOMU UBLIŽOVAT?“

A TU VLK POSLUŠNĚ ZAKROUTIL HLAVOU A PODAL FRANTIŠKOVI PAKKU NA DŮKAZ SVÉHO SLIBU.

VŠICHNI LIDÉ UŽASLI.

Tak za čásek!

váš Lucián

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00

denně: 17:25 modlitba růžence

čtvrtek: 19-20 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Říjen 2005

30. 9.-2. 10.	Pá-Ne	Františkánská burza	Klub
1. 10.	So	14:30 Rekolekce SFŘ	
2. 10.	Ne	14:30 Shromáždění SFŘ	
3. 10.	Po	16:00 Vernisáž výstavy - Plamen poznání 18:00 Mše sv., Tranzitus, připomínka smrti sv. Františka	
4. 10.	Út	Slavnost sv. Františka, jáhna, zakladatele tří řádů	
5. 10.	St	19:00 Katecheze pro dospělé, sraz před farou (dále každou středu)	
6. 10.	Čt	19:00 Ekumenická bohoslužba (pořádá ekologická sekce ČKA) od 16:30 výstava dětských kreseb	Klub
8. 10.	So	10:30 Hájek - Pout' k svátku Panny Marie Růžencové	
9. 10.	Ne	10-12 Prodej křesťanských knih	Klub
15. 10.	So	8:00 Připomínka 14ti umučených bratří 14:00 Ekumenická bohoslužba (pořádá Unie katolických žen)	Klub
20. 10.	Čt	19:00 Film Grigorij Čuchraj: Balada o vojákovu (pořádá Střed na okraji)	Klub
23. 10.	Ne	Sbírka na misie 15:00 Farní odpoledne, oslava, zvání jsou všichni	Klub
25. 10.	Út	8:00 Příprava na svátost nemocných 18:00 Veřejné zasedání farní rady 19:30 Setkání nad Sněženkou (po ukončení FR)	Klub Klub
27. 10.	Čt	8:00 Svátost nemocných	
30. 10.	Ne	14:30 Shromáždění SFŘ – rodiny	
1. 11.	Út	Slavnost Všech svatých	
2. 11.	St	Vzpomínka na všechny zemřelé	

Výstava v kapli sv. Jana Nepomuckého:

4.-19. 10. 10-18 Plamen poznání – prodejní výstava prací lidí bez domova

3. 10. v 16 hod. vernisáž (výtěžek výstavy bude použit naší Farní charitou)

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

úřední hodiny: Po 14–17:30, Út 9–11:30, Čt 14–15:30, Pá 9–11:30

Farní charita: St 9-13, 14-15 na faře

Aktuální informace najdete na internetových stránkách www.pms.ofm.cz.

Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.

Odpovědný redaktor L. Jirsová. Příští uzávěrka 20. 10. 2005 (13. 10. pro Arcidiec. zpravodaj).

Nad říjnovou Sněženkou se sešli br. Filip, B. Harmáčková, Č. Bonaventura, H. a J. Outratovi,

H. a H. Podlahovi, Ž. Ludvíková. Setkání nad Sněženkou 25. 10. začne poFR asi v 19:30.

Náklady na vytištění jsou 8,- Kč. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.